

به مناسبت جشن اول مه، روز جهانی کارگر

اعلامیه مشترک

سه سازمان جمهوری خواه، دموکرات و لائیک

به مناسبت روز جهانی اول مه

کارگران و زحمتکشان ایران یک بار دیگر روز اول ماه مه، روز جهانی کار و کارگر در شرایطی فرا میرسد که جنبش زن، زندگی، آزادی تمامیت جمهوری اسلامی را به مخاطره انداخته و شما همواره در هولناکترین رژیم استبدادی و دینی کشورمان زیر سلطه هستید و برای به دست آوردن حقوق حقه خود مبارزه می‌کنید. مبارزاتی بی‌امان با جانفشانی‌های فراوان، در کارخانه‌ها، در صنایع بزرگ و کوچک، در ادارات و در خیابان‌ها برای رهایی از استثمار که هر روز بیش از پیش شما و خانواده شما را تحت فشار قرار می‌دهد.

رفاه زندگانی، بیمه‌های اجتماعی، حقوق بیکاری، حق بازنشستگی، حق اجرای آزادانه وظیفه‌ها و مسئولیت‌ها در محل کار، حق مشارکت در تصمیم‌گیری‌ها در کارخانه‌هایی - که شما با عرق جبین و در شرایط بسیار سخت آنها را می‌گردانید - توسط رژیم نکت‌بار

جمهوری اسلامی و عوامل آنان، چه در سپاه و چه در ادارات و کارخانه‌های بزرگ دولتی و خصوصی وابسته به مافیای جمهوری اسلامی زیر پا گذاشته میشود. این اجحافها تا جایی پیش می‌رود که دستمزدهای شما نه تنها به طور عادلانه تعیین نمی‌گردد و با توجه به بحران‌های اقتصادی که تمامی کشور را فرا گرفته است به روز نمی‌شود، و با معیارهای قوانین بین‌المللی مطابقت ندارد، بلکه در پرداخت حقوق ماهانه شما نیز اهمال و سستی وجود دارد و پرداخت آن غالباً به تعویق می‌افتد.

در ۴۴ سال گذشته شدیدتر از دوران پهلوی‌ها بسیاری از کارگران مبارز و زحمتکش مانند سایر اقشار جامعه به ناحق در بی‌دادگاه‌های جمهوری اسلامی محاکمه شده‌اند و به زندانها افتاده‌اند. شما امروز نیز علیرغم همه مشکلات بدون وقفه به مبارزه شرافتمندانه‌تان برای حقوق انسانی ادامه می‌دهید به طوری که این روزها مردمان آزاداندیش جهان شاهد هستند که بسیاری از کارخانجات و صنایع به ویژه کارگران نفت و ذوب آهن و پتروشیمی در اعتصاب به سر می‌برند.

ما امیدواریم دامنه اعتصابات شما گسترش یافته، به اعتراضات و تظاهرات خیابانی تبدیل شده، در همبستگی با سایر اقشار و اصناف و مردمان ایران یک قیام سراسری به وجود آورده و ضربه مهلکی بر این رژیم خونخوار و ضد بشری وارد کند.

ما باور داریم که شما باید از هم اکنون با تشکیل و گسترش فعالیت‌های سندیکاهای مستقل و آزاد خود نمایندگان‌تان را برای مشارکت در امر کشورداری برگزینید و منتظر نمانید که تکنوکرات‌ها، مانند گذشته با ترفندهای همیشگی خود دست شما را از امور کشورداری کوتاه کنند. به باور ما حضور نمایندگان کارگران و زحمتکش‌شان در ارکان تصمیم‌گیری کشور از همان ابتدای سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی امری انکارناپذیر است.

“اندیشکده آگاهی و شناخت”، “جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران” و “حزب سوسیال دموکرات و لائیک ایران” - همسازی ملی جمهوری خواهان - که هر سه برای دموکراسی و جدائی دین و دولت و رواداری اندیشه های عقیدتی و فلسفی تلاش میکنند روز اول ماه می را به شما شادباش گفته و از مبارزات شما پشتیبانی میکنند.

اول ماه مه 2023

اندیشکده آگاهی و شناخت؛

جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران؛

حزب سوسیال دموکرات و لائیک ایران - همسازی ملی
جمهوری خواهان دموکرات و لائیک؛

بیانیه به مناسبت جشن اول مه

شبکه همبستگی برای حقوق بشر در ایران

در آستانه روز جهانی کارگر

علیه دزدان و غارتگران حکومت داعش طالبانی حاکم
بر ایران متحد شویم.

امسال روز جهانی کارگر در شرایطی برگزار می شود که مردم ایران،

به ویژه زنان و جوانان، برای به دست آوردن ابتدائی ترین حقوق انسانی خود، با شعار زن، زندگی، آزادی به خیزش بزرگ مهسا پیوسته‌اند و شجاعانه در مقابل حکومت جهل و جنایت اسلامی ایستاده‌اند.

امروزه، بار دیگر، زنان ایرانی حجاب اجباری و تحمیلی را که دستاویز همه سرکوب‌ها، پایمال کردن آزادی‌های فردی و اجتماعی و هویت داعشی - طالبانی حکومت است، به چالش کشیده‌اند و آن را بر نمی‌تابند.

امسال زندگی کارگران در ایران به مراتب ناگوارتر از سال‌های گذشته شده است. بین افزایش روزافزون هزینه‌های زندگی و سطح پایین حقوق و دستمزد آنان هیچگونه تناسبی وجود ندارد. اکثریت جامعه حتی به استناد آمار و ارقام دولتی در زیر خط فقر زندگی می‌کنند. کارگران و مزدبگیران ایران در تجمع‌های اعتراضی خود شعار: «حقوق ما ریالیه هزینه‌ها دلاریه» سر می‌دهند.

باندهای فاسد دزدان و غارتگران حکومت اسلامی، به سرکردگی خامنه‌ای، با سیاست‌های ضد ملی، کشور را در فساد، فقر، بیکاری و تباهی غوطه‌ور ساخته‌اند. آنان مثل همیشه با زبان گلوله و سرکوب به مردمان معترض به وضعیت ناهنجار کنونی پاسخ می‌دهند. به فرمان ولی امر و فرماندهان سپاه، پاسداران و بسیجی‌ها، چشمان جوانان ما را کور می‌کنند، در مدارس به دختران دانش‌آموز گاز شیمیایی می‌زنند و در خیابان‌ها به روی زنان اسید می‌پاشند. رژیم اسلامی با بحران‌سازی‌های جدید تلاش می‌کند بر مساله اصلی که نفی موجودیت کل ساختار جمهوری اسلامی است، سرپوش بگذارد. حکومت کودک‌کش با فرافکنی، وانمود می‌کند که منشا و مسئول کمبودها، گرانی‌ها و بحران‌های اقتصادی، کشورهای خارجی هستند. اما کارگران، کشاورزان، معلمان، بازنشستگان، پرستاران و پزشکان، زنان، دانشجویان، رانندگان، خوانندگان، هنرمندان، خبرنگاران، جوانان... دیگر گول سردمداران دروغین را نمی‌خورند و به مبارزه خود برای سرنگونی رژیم ادامه می‌دهند. پایداری و استقامت سپیده‌قلیان‌ها، توماج‌ها، نرگس‌محمدی‌ها و همه زندانیان، زیر اعدامی‌ها و اعدام‌شدگان انقلاب مهسا، همچون مشتی نمونه از خوارها مبارزه است.

بدون شک پیروزی انقلاب زن، زندگی، آزادی در گرو مبارزه مشترک کارگران، زنان، جوانان و اتحاد همه ایرانیان است.

در آستانه اول ماه مه ۱۴۰۲، کارگران و دیگر زحمتکشان ما هیچ درخواستی از حکومت ۴۴ ساله ندارند. زیرا آنان به ماهیت ضد بشری همه سران حکومتی پی برده اند و کوچکترین اعتماد و امیدی بر این دزدان ندارند. مردمان ایران با شعار «... هدف کل نظام است»، در راه نابودی حکومت کنونی هستند.

ما نهادهای حقوق بشری و امضا کننده گان این بیانیه، با گرامیداشت روز جهانی کارگر، از مبارزات و اعتراضات کارگران و تمام مزد بگیران و بیکاران ایران پشتیبانی می کنیم.

ما "هم صدا" با دختران دانش آموز، خانواده های آنان و معلمان، عمل پخش گازهای سمی در مدارس سراسر کشور به دست عوامل اطلاعاتی و وابسته به رژیم را به شدت محکوم می کنیم. هم چنین درخواست سازمان عفو بین الملل از سازمان ملل مبنی بر تحقیق و بررسی جهانی در این باره، مورد پشتیبانی ما است.

شبکه همبستگی برای حقوق بشر در ایران

27 آوریل ۲۰۲۳

امضاکنندگان:

۱ - انجمن زنان مونترال

۲ - انجمن جمهوری خواهان آلمان و هلند

۳ - انجمن حقوق بشر و دموکراسی برای ایران - هامبورگ

۴ - انجمن فرهنگی ایران و سوئیس - ژنو

۵ - بنیاد اسماعیل خویی

۶ - جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران

۷ - جمعیت ایرانی حقوق بشر شمال کالیفرنیا

۸ - حزب آزادی و رفاه ایرانیان (آرا)

۹ - حزب سوسیال دموکرات و لائیک ایران - همسازی ملی
جمهوریخواهان

- ۱۰ - حامیان مادران پارک لاله - هامبورگ
 - ۱۱ - حامیان مادران پارک لاله - فرزنو
 - ۱۲ - زنان برای آزادی و برابری پایدار
 - ۱۳ - فدراسیون اروپا
 - ۱۴ - مادران پارک لاله - دورتموند
 - ۱۵ - مادران صلح مونترال
 - ۱۶ - کانون مدافعان حقوق بشر کردستان
 - ۱۷ - کارزار حقوق بشر برای ایران
 - ۱۸ - کمیته مستقل ضد سرکوب شهروندان ایرانی - پاریس
 - ۱۹ - کمیته دفاع از حقوق بشر در ایران - هجا
 - ۲۰ - کمیته دفاع از حقوق بشر در ایران - شیکاگو
 - ۲۱ - کمیته نه به جمهوری اسلامی - اورنج کانتی کالیفرنیا
 - ۲۲ - کمپین دفاع از زندانیان سیاسی و مدنی
 - ۲۳ - مادران پارک لاله - دورتموند
 - ۲۴ - مادران صلح مونترال
 - ۲۵ - نهاد «همه حقوق بشر، برای همه، در ایران»
 - ۲۶ - همبستگی ملی ایرانیان فرزنو - کالیفرنیا
 - ۲۷ - همبستگی جمهوری خواهان ایران (هجا) - مونترال
 - ۲۸ - همبستگی برای حقوق بشر در ایران - کلگری
-

به مناسبت 1 مه 2022

پیام سندیکاهای فرانسه به کارگران ایران

ما سازمان های سندیکایی فرانسوی س اف د ت، س ژ ت، اف اس او، سولیدر، او ان اس ا، چندین سال است که مشترکاً از مبارزات شما برای دفاع از حقوق و آزادی هایتان حمایت می کنیم. ما به خوبی واقفیم که شما تحت چه شرایطی این مبارزه را به پیش می برید: سرکوب بسیار شدیدی که توسط مقامات ایرانی اعمال می شود و شرایط بسیار دشوار کار و زندگی برای مردم ایران.

حق تشکیل آزادانه اتحادیه های کارگری و عضویت در سازمان هایی که کارگران را نمایندگی کنند و واقعاً مستقل هستند، از آرمان های مشروع و کاملاً به رسمیت شناخته شده در حقوق بین الملل است. ما از خواسته های شما حمایت می کنیم تا این که سرانجام دولت ایران به این حقوق بین المللی گردن نهد، حقوقی که دولت ایران به عنوان یک عضو سازمان جهانی کار ملزم به رعایت آن ها است!

ما اخراج های ناعادلانه، حبس ها و فشارهای قضایی علیه کسانی که از حقوق اساسی خود دفاع می کنند و خواستار آزادی سندیکا هستند را محکوم می کنیم. ما برای آزادی بی قید و شرط همه سندکالیست های زندانی تلاش می کنیم و در جهت کمک به پایان دادن به این شرایط غیرقابل قبول، به افشای هر چه بیشتر موارد سرکوب ادامه خواهیم داد.

به مناسبت اول ماه مه، روز جهانی همبستگی، ما بار دیگر حمایت بی دریغ خود را از شما در نبرد سختی که برای آزادی همه زنان و مردان، برای کرامت زنان و مردان زحمتکش، برای رعایت حقوق بشر به پیش می برید، تجدید می کنیم.

در 30 آوریل 2022، در آستانه روز جهانی کارگر، رسول بداغی به همراه جعفر ابراهیمی، محمد حبیبی و علی اکبر باغانی با خشونت در منازل خود بازداشت شدند. آن ها همه اعضای انجمن معلمان هستند. آن ها را به مکان های نامعلومی منتقل کردند و کامپیوتر و تلفن آن ها را ضبط کردند.

در 1 مه 2022، وضعیت حکومت نظامی اعلام نشده در تهران و سایر شهرهای بزرگ حاکم شد. در این روز چندین استان شاهد درگیری بسیار خشن پلیس بوده و ده ها معلم دستگیر شدند. آزادی معلمان زندانی، بیمه درمانی و علیه خصوصی سازی آموزش عمومی از جمله خواسته های معلمان بود.

ما سازمان های سندیکایی فرانسوی بار دیگر بر همبستگی خود با قربانیان سرکوب رژیم ایران به ویژه سندیکالیست ها تاکید می ورزیم. ما این سرکوب های غیرقابل تحمل را به شدت محکوم می کنیم.

ما خواستار خواهان لغو همه محکومیت های غیرعادلانه و خلاف آزادی های و حقوق بنیادی هستیم. هم چنین خواهان آزادی فوری و بدون قید و شرط همه مبارزین زندانی شده به خاطر فعالیت های سندیکایی ایشان هستیم و نیز آزادی تمامی زندانیان عقیدتی و نویسندگان.

ما هم چنین از رژیم ایران می خواهیم که به پیمان های بین المللی که دولت ایران امضا کرده، از جمله حق ایجاد تشکل های مستقل، حق برگزاری تجمعات، حق اعتصاب، و حق قراردادهای جمعی، احترام بگذارد.

CFDT ()

CGT ()

FSU (. .)

Solidaires ()

UNSA ()

به مناسبت اول ماه مه روز جهانی کارگر

بیانیہ جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران

امسال کارگران جهان در شرایطی مراسم روز کارگر را برگزار می‌کنند که در ایران کارگران اجازه برگزاری هیچ مراسمی را ندارند و نه تنها مطالبات و خواسته‌های به حق آنان تحقق نیافته، بلکه هنوز افراد زیادی از فعالان و معترضین به وضعیت سخت و دشوار کار، در زندان‌های حکومت اسلامی به سر می‌برند.

شرایط غیرقابل تحمل کار در اکثر کارخانه‌ها و کارگاه‌های بزرگ و کوچک، عدم امنیت کاری و همچنین بروز و شیوع کرونا که بخش بزرگی از کارگران را درگیر خود کرده بود، باز هم نالایقی و عدم مدیریت حکومت اسلامی را به عیان نشان می‌دهد. شرایطی که نه تنها جان کارگران را گرفت، بلکه به علت رکود اقتصادی و تعطیلی بخشی از کارگاه‌های صنعتی، بسیاری از کارگران مجبور به خانه نشینی شدند.

از آغاز سال ۱۴۰۰ و با روی کار آمدن رئیسی اعتراضات کارگران و سایر مزدبگیران شدت بیشتری گرفته، کمتر روزی است که اخبار اعتراض و تحسن کارگران و معلمان را در اکثر نقاط ایران نشنویم. کارگران هفت تپه، نفت و پتروشیمی و چندین کارخانه دیگر با اعتصابات ۱۰۰ روزه انعکاس وسیعی را در جامعه ایجاد کرد که موجب همبستگی مردم با آنان بود. اگرچه حکومت با قول و قرارهای واهی کارگران را مجدداً مجبور به رفتن سر کار کرد، اما پس از چند ماه بازهم صدای اعتراض کارگران در اکثر نقاط کشور به گوش می‌رسد.

امسال نیز با نزدیک شدن اول ماه مه، حکومت، فشار و سرکوب خود علیه کارگران و زحمتکشان را بازهم به نمایش می‌گذارد. این بار با حمله و هجوم به فعالین شناخته شده کارگری، دستگیری و زندانی کردن آنان، درصدد شگرد جدیدی است که نشان از وحشت حاکمان از اعتراضات خیابانی و مردمی است. اما در این میان و در آستانه روز جهانی کار، کارگران نفت و پتروشیمی در یازده مرکز نفتی با اتحاد و همبستگی خود دست به اعتصاب زده‌اند. همچنین تجمع کارگران فصلی نیشکر هفت تپه، تجمع اعتراضی بازنشستگان هما، کارگران شاغل در بخش‌های مختلف شهرداری، اعتراض کارکنان بهزیستی در تهران، تجمعات وسیع معلمان و چندین تجمع دیگر در تهران و شهرستان‌ها نشان از نفرت و بیزاری مردم از حکومت اسلامی است، مردم جان به لب رسیده‌ای که تمامیت حکومت را به چالش می‌کشند.

دیر نیست، دور نیست تا کارگران، معلمان، دانشجویان و دیگر

اقشار مختلف دست در دست، متحد و متشکل به خیابان ها بیایند و این آغازی است برای پایان رژیم استبدادی اسلامی.

جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران، به مناسبت روز جهانی کارگر، بار دیگر بر تعهد همه جانبه خود در دفاع و پشتیبانی از مبارزات کارگران و مزدبگیران و جنبشهای مدنی علیه نظام تمامیتخواه جمهوری اسلامی تاکید ورزیده و تلاش میکند صدای آنان در خارج از کشور باشد.

جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران

۱ مه ۲۰۲۲ - ۱۱ اردیبهشت ۱۴۰۱

به استقبال اول ماه مه ۱۴۰۱
بشتا بيم!

امیرجواهری لنگرودی

اول ماه مه سال ۱۴۰۱ در راه است!

پیشتر آوردم: * اول ماه مه امسال در راه است؛ روزی که از آن ماست. باید با همه‌ی توان به استقبالش شتافت. یازدهم اردیبهشت، اول ماه مه، روز همبستگی بین المللی کارگران است. روز دست از کار کشیدن؛ روز تظاهرات اعتراض آمیز همه‌ی کارگران و زحمتکشان جهان است. در ایران همچنان برسر تعطیلی این روزهای سال در بین مجامع کارگری و کل کارگزاران حاکمیت، بحث و گفتگو است و نتیجه‌ی کارش همچنان پا در هوا است.

این روز نه تنها روز بزرگداشت نیروی رنج و مشقت کشیده‌ی کارگران جهان، بلکه روزی است که این بخش

عظیم از اردوی جهانی کار، با صدای رسا، اعتراض حق طلبانه‌ی خود را به گوش جهانیان می‌رسانند و در صفوف فشرده‌ی خود و هم پیمانانشان، علیه حق کشی‌ها به خیابان می‌آیند.

اول ماه مه، روز اتحاد پرشور و مهر آمیزی است که مزده‌ی پیروزی و استقرار برابری، برادری و انسانیت را به جهانیان می‌دهد و همچنان به وفاق و اتحاد عمل همه گروه‌بندی‌های نیروی کار و زحمت درپیکار و کار دست می‌یازد تا به هم گرایند و کارنامه بزرگی و پُرصلابتی از قدرت خود در برابر چرخه سرمایه را به حرکت درآورند!

اصلی‌ترین و مهم‌ترین پیام اول ماه مه، روز جهانی کارگر، همبستگی طبقاتی لایه‌های گوناگون توده‌ی کارگران، صرف نظر از تعلقات جنسیتی، مذهبی و قومی، زبانی به عنوان یک طبقه‌ی واحد است. در این روز، همه این رودرویی‌ها در سطح جهان، بین نیروی کار در برابر سرمایه، مبارزه بین طبقات استثمارزده و استثمارگر، بین طبقات محکوم و حاکم درمدارج گوناگون تکامل اجتماعی است و همه این نیروها و شبه عوامل آنها، تلاش دارند خیابان‌ها را به اشتغال خود درآورند!

در ایران یکی از عوامل مخرب پیش روی جنبش کارگری کشورما، وجود تشکیلات شبه فاشیستی و امنیتی «خانه کارگر» است که طی همه این سال‌ها، از بالا و کنترل شده به عنوان کارگزار حاکمیت درون جنبش کارگری، به عنوان تشکل شبه کارگری و امنیتی، همواره بر متن سرکوب حق تشکل مستقل کارگری، در برابر خواست کارگران، ایستاده است. این جماعت «خانه کارگر» با بازوی تبلیغاتی‌اش علیرضا محجوب (دبیر کل مادام‌العمر این خانه کذایی) با بکارگیری اهرم خبری گسترده خبرگزاری ایلنا و حسن صادقی (□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□) که نخود هر آشی می‌شوند تا قوای مستقل کارگران و امر همگرایی و همبستگی توده‌ی وسیع کارگران را بهم بزنند.

یادمان نرفته، همین جماعت خانه کارگری‌ها به مجرد این که پس از پایان دوره دولتی احمدی نژاد، امکان برگزاری راه پیمایی در روز اول ماه مه را به دست آوردند، با حمله به کارگران افغانستانی و طرح شعارهای نژادپرستانه، بین صفوف کارگران شکاف انداختند. انجام این امر یعنی به نمایش گذاشتن درهم شکستن همبستگی نیروی کار، به مثابه اصلی‌ترین وظیفه‌ی این نیروی شبه کارگری در اول ماه مه بود که همگان شاهدش بودیم و ما همان موقع، انتقادات سخت خود را در برابر این نمایش ضد انسانی منتشر ساختیم!

برای سال ۱۴۰۱ و در آستانه‌ی اول ماه مه (یازدهم اردیبهشت) روزجهانی کارگر، همین جماعت تدارک بالماسکه‌ی هفته‌ی کارگر را در دستور کار خود قرار دادند. در خبرها آمده است: «صبح روز دوشنبه (بیست و سوم اسفندماه) نخستین جلسه ستاد هماهنگی بزرگداشت هفته کارگر در سالن اجتماعات روزنامه کاروکارگر با حضور اعضای مرکزیت تشکل خانه کارگر جمهوری اسلامی به ریاست علیرضا محجوب برگزار شد» در همین نشست علیرضا محجوب افاضه می‌فرماید: «... بسیار اهمیت دارد که در جلسات ستاد و همچنین در مرحله برگزاری، از همه تشکلهای کارگری دعوت شود تا مشارکت پررنگ و موثری داشته و حضور یابند»*

پرسش اساسی این است مراد دبیر کل از عبارت «باید از همه تشکل‌های کارگری دعوت شود» چیست و کدام تشکل‌ها، مدنظر است؟ آیا سراغ تشکل‌های مستقل شورای فرهنگیان و نمایندگان کانون‌های صنفی فرهنگیان و سندیکای شرکت واحد، سندیکای نیشکرهفت تپه، کمیته هماهنگی، کمیته پیگیری، پرشمار تشکل‌های بازنشستگان، نهادهای متشکل زنان، پرستاران و بهیاران و... دیگران هم که روی استقلال عمل خود پای می‌فشارند، خواند رفت و آنان را در تیررس خود دارد؟ یا برای ایشان درب بر روی همان پاشنه‌ی خودی و غیرخودی نیروها در جامعه‌ی کارگری می‌چرخد؟ طبقه‌ی مزد و حقوق بگیران جامعه را به شقوقی خود خواسته

نامگذاری و تقسیم می کند و تشکلهای مورد نظرشان در واقع عوامل شوراهای اسلامی، انجمنهای اسلامی کارگران و حراست است. تشکلاتی که ربطی به کارگران و منافع آنها ندارند. این دारودسته در تمام این سالها و آنچه در سیمای سال ۱۴۰۰ دیدیم نشان داده جز منفعت خود و حفظ دفتر و دستک «خانه کارگر» و جیرخواران ریزودرشت آن، به هیچ نیروی مطالبه‌گر جامعه‌ی کارگری اعم از بازنشستگان، زنان، پرستاران و فرهنگیان، فعالین سندیکایی و کمیته‌های اقدام موجود در جامعه نمی‌نگرد.

به موازات مانع تراشی و تفرقه افکنی‌های خانه‌ی کارگری‌ها، در پی شدت تحرکات و مطالبه‌گری فرهنگیان در سال گذشته، دستگاه امنیتی (وزارت اطلاعات و اطلاعات سپاه) فعالین فرهنگی را احضار و در اتاق بازجویی، با تهدید و یا تطمیع و... خاموش می‌سازد و همینطور از آنها می‌خواهند که با دیگر فعالان مستقل و صادق، مقابله کرده، مانع از برگزاری تجمعات و مطالبه‌گری جامعه‌ی فرهنگیان شوند. متأسفانه تعداد اندکی از فعالین سابق فرهنگی نیز تن به این توطئه داده و در گروه‌ها و شبکه‌های اجتماعی مجازی فعالان فرهنگی، سعی در تخریب چهره‌های موجه می‌کنند و کار را به جایی رسانده که مطالبه‌ی اجرای قوانین را نیز تند روی جا می‌زنند و... بدین ترتیب با ایجاد این دودستگی جلوی پیشروی جنبش مستقل فرهنگیان و راه پیشروی آنان را سد می‌کنند. این مجموعه از همان دست تاکتیک‌های پوسیده و نخ نمای حکومت است که تا به امروز راه به جایی نبرده است!

چنان‌که در باره‌ی نقش تشکلهای زرد و موازی خانه‌ی کارگر اشاره شد. نیروهای امنیتی نیز با نفوذ در تشکلهای، خط خود را پیش می‌برند، اینها دو هدف دارند، از یک سو تدارک تشکیلات زردی موسوم به «سندیکای فرهنگیان» را در برابر «شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان» می‌بینند؛ همان کاری که پیشتر با علم کردن امثال «سعید ترابیان»ها و «حسین میرزایی»ها علیه سندیکای واحد با جعل نام

آن ساخت سندیکای زرد و وابسته خواستند کنند اما در عمل هیچ غلطی نتوانستند بکنند؛ و از سوی دیگر با پیش انداختن و دخالت در انتخابات کانون‌های صنفی، نظیر آنچه در گیلان انجام آنرا به عهده‌ی استان‌داری گذاشته‌اند، درصددند که استقلال و ابتکار عمل را از نیروهای مترقی تشکیلات فرهنگیان گرفته و در کنترل خود درآورند.

اما نمی‌توان به همین راحتی فرهنگیان و طبقه‌ی کارگر و سازمان‌گران نام آشنای آن همچون «عزیز قاسم زاده رودسری» و... را دیگر بار با توطئه و نام مهره‌های خود گماشته کنار گذاشته یا کمرنگ کنند. برعکس باید با نام «شورای فرهنگیان» و راه یافتن به درون نیروی عظیم فرهنگیان آگاه و مسئول در گیلان، و با نقب زدن به درون آنان به شکست‌شان کشانید!

توده‌ی کارگران و نیروی وسیع معلمان طی دو روز یازدهم و دوازدهم اردیبهشت فرصت لازم و ضروری می‌یابند که با یکی شدن و به خیابان آمدن، به فعالیت فریفتگانی که به اشکال مختلف توسط امنیتی‌ها تهدید و احیاناً تطمیع شده و در صفوف متشکل لایه‌های کارگران و معلمان در سراسر کشور مانع تراشی و تفرقه افکنی کنند، پایان دهند. مخرج مشترک همه‌ی ادعاهای تا حال طرح شده و هزینه‌سازی «خانه کارگر» جز مصارف خودی که یاد شد، هیچ منفعتی برای هیچ نیروی متشکل بافت کارگری جامعه ایران ندارد و برای افشای کارکرد امنیتی آن که تنها ایجاد تفرقه در صفوف متشکل کارگران و معلمان طی روزهای یازدهم و دوازدهم اردیبهشت، معنا می‌یابد، باید با قدرت به میدان آمد.

حاصل بحث‌های طرح شده‌ام این است: امروز جامعه مدرس‌سطح تمامیت جغرافیای کشور، با برآمد برزگ و نسبتاً سراسری درحال شکوفایی دربرابر کلیت نظام، درمتن شکاف درونی بالایی‌ها از یکطرف و خامت همه جانبه اوضاع اقتصادی-اجتماعی از طرف دیگر مواجه است. این مجموعه زمینه مناسبی برای

پیشروی جنبش‌های مطالباتی فراهم می‌آورد. در وضعیت موجود و گذر از مطالبات بی‌پاسخ مانده از سال‌های گذشته تا سال ۱۴۰۰ و دشواری شرایط کرونایی در موجودیت کلیت طبقه مزدو حقوق بگیر در تمامیت سیاست‌های تاکنونی بوجود آورده، در سال جدید، خاصه در مقطع روز جهانی کارگر (اول ماه مه) و روز معلم، جنبش‌های مطالباتی زنان، پرستاران، بهیاران، بازنشستگان، معلمان و کارگران، یعنی همه‌ی مزدو حقوق بگیران، در همسویی با اعتراضات و عمل متحدانه و چشمگیر و هماهنگ یکدیگر می‌توانند رسالت تاریخی خود را در پیوند با هم و در ارتباط منظم تشکل‌های مستقل صنفی خود، حول پایه‌ای‌ترین مطالبات و خواسته‌های مشترک مانند دفاع از حق تشکل و اعتصاب، تجمعات آزادو درمان عمومی و تحصیل رایگان و حداقل مزد برپایه تورم نقطه به نقطه و بالای خط فقر، تا رتبه بندی و همسان سازی و بازپس گیری اندوخته‌ی صندوق‌های تامین اجتماعی و صندوق ذخیره‌ی فرهنگیان و پایان بخشیدن به احضارها و بازداشت‌ها و آزادی همه‌ی زندانیان عقیدتی و سیاسی و پی‌گرفته و قدرتمندتر خواهند توانست حکومت و دولت و کارفرماهایشان را به تمکین خواسته‌هایشان وادارند! باید از همین امروز به تبلیغات گسترده‌ای دست زد تا بتوان این روزها را به همراهی و همبستگی صف مستقل اکثریت عظیم نیروهای مطالبه‌گر جامعه، در میدان ماند، گرد هم آمد، بازو در بازوی هم نمود و برای پیشروی و عقب نشینی نمودن، همه‌ی قدرتمان را در کف خیابان به نمایش بگذاریم.

* بخش نخست این مطلب را می‌توانید در سایت روز شمار جنبش کارگری بخوانید:

http://karegari.com/maghalat/2022/03/29/Aval_Maj_1401_1.pdf

* سایت خبرگزاری ایلنا، برگزاری اولین جلسه ستاد بزرگداشت هفته کارگر، ۱۴۰۰/۱۲/۲۳

قطعنامه به مناسبت اول ماه مه

قطعنامه تشکل های مستقل کارگران، معلمان،
بازنشستگان،

دانشجویان، زنان و مراکز کارگری

به مناسبت اول ماه مه روز جهانی کارگر - سال ۱۴۰۰

امسال ما کارگران و معلمان و بازنشستگان و همه حقوق بگیران زحمتکش در حالی به مناسبت اول ماه مه روز جهانی کارگر، کیفر خواست خود را در برابر ستمگران قرار میدهم که مرگ و وحشت ناشی از ویروس کرونا و مصائب بی شمار و لاینحل اقتصادی و معیشتی و نبود کوچکترین روزنه ای برای بهبود شرایط موجود و بی تفاوتی حکومتگران در برابر این وضعیت جهنمی، چنان سایه خود را بر بالای سر هست و نیست میلیونها انسان در سراسر کشور گسترانیده است که

برای ما کارگران و معلمان و بازنشستگان و دیگر توده های زحمتکش و رنج دیده مردم ایران چاره ای جز در هم شکستن این وضعیت به نیروی متحد و سراسری اعتراضاتمان باقی نگذاشته است.

در این بین آن چیزی که ما شاهد و ناظر آن هستیم نه تنها بی تفاوتی حکومتگران در برابر شرایط موجود، بلکه تلاش مستبدانه آنان برای حفظ و بقایشان بر سریر قدرت و رقابت بر سرآن، و بند و بست با قدرت های بزرگ جهانی و رقیب، به هر قیمتی است.

در یک کلام، آن چیزی که امروز بر ما مردم ایران و پس از گذشت نزدیک به ۴۳ سال پس از انقلاب ۵۷ تحمیل شده است چیزی جز خیانت و تبدیل جامعه ای بزرگ با دارا بودن خیره کننده ترین ثروت های زیرزمینی و منابع انسانی به زمینی سوخته از سوی اقلیتی ستمگر نیست.

به همین دلیل هم است که برای ما، اول ماه مه روز جهانی کارگر و روز معلم و دیگر روزهای تاریخی دیگر نمی تواند صرفاً گرامیداشت چنین ایام ستودنی و یا اعلام کیفرخواست مان در برابر ستمگران باشد.

ما برده نیستیم و تن به تداوم این وضعیت نخواهیم داد.

حکومت گرانی که از طریق سرکوب و ساز و کارهای حاکمیتی بر بالای سر مردم به غارت و چپاول ثروت های اجتماعی و استثمار گسترده کارگران و حقوق بگیران بر بستر مناسبات کار مزدی مشغول هستند باید بدانند که نیروی متحد کارگران و دیگر مزدبگیران زحمتکش در مقابل شرایط موجود با قدرت خواهد ایستاد.

از این رو، ما کارگران و تشکل های صنفی و مدنی امضا کننده این قطعنامه با هشدار به حکومتگران برای پایان دادن به شرایط موجود که بطور غیرقابل انکاری در تمامی ارکان زندگی اقتصادی و سیاسی اجتماعی کشور به کلافی سر در گم و بن بستى لاعلاج بدل شده و جامعه ای هشتاد میلیونی را در فرایند فروپاشی و اضمحلال قرار داده است ضمن تاکید بر سازماندهی عاجلانه اعتراضات سراسری و متحدانه، خواستهای حداقلی خود را برای شکل دهی به جامع های نوین و مبتنی بر تضمین پایه ای ترین حقوق انسانی به شرح زیر اعلام میداریم:

۱- افزایش فوری حداقل حقوق کارگران، معلمان و دیگر مزدبگیران شاغل و بازنشسته به بالای ۱۲میلیون تومان در ماه و پرداخت بیمه

بیکاری به کارگران و جوانان آماده به کار به میزان حداقل مزد، دستمزد کارگران و دیگر مزدبگیران زحمتکش باید توسط خود آنان تعیین و نهاد دولتی- کارفرمایی "شورای عالی کار" باید منحل گردد.

۲- واکسیناسیون کرونا باید فوراً و به صورت رایگان و همگانی انجام گیرد. مراکز کاری از جمله کارخانه ها و کارگاه ها، ادارات و سایر محیط ها در دوره های افزایش شیوع بیماری تعطیل شده و حقوق این ایام و بیمه بیکاری به تمام کارگران و کارمندان پرداخت گردد. همچنین تمامی زندانیان می بایست تا پایان دوران بحران کرونا یا آزاد گردند و یا به مرخصی فرستاده شوند.

۳- پایان دادن به امنیتی کردن اعتراضات سیاسی، صنفی و مدنی، لغو مجازات اعدام و شلاق، لغو کلیه احکام صادره علیه فعالان کارگری، معلمان و دیگر جنبشهای آزادیخواه و برابری طلب و آزادی بی قید و شرط همه کارگران، معلمان و فعالان سیاسی و اجتماعی در بند.

۴- آزادی بی قید و شرط ایجاد تشکلهای مستقل، اعتصاب، اعتراض، راهپیمائی، تجمع، اندیشه و بیان، احزاب و مطبوعات.

۵- پرداخت فوری مطالبات معوق کارگران، بازنشستگان، معلمان و کارمندان بخش خصوصی و دولتی همراه با خسارت دیرکرد و تصویب قانونی برای جرم انگاری عدم پرداخت حقوق و مزایا.

۶- تامین امنیت شغلی و توقف اخراج سازیها، پایان دادن به هر نوع استخدام غیرمستقیم و غیررسمی، برچیده شدن قراردادهای موقت و شرکت های تامین نیروی انسانی و پیمانکاری، لغو قوانین مناطق آزاد تجاری و ویژه اقتصادی و عدم افزایش مبلغ بیمه کارگران ساختمانی.

۷- قطع دست دولت از صندوقهای بازنشستگی، سپردن اختیار صندوق سازمان تامین اجتماعی و دیگر صندوق های بازنشستگی به هیات امنایی از نماینده های منتخب اعضا، محاکمه غارتگران صندوقهای بازنشستگی و جبران خسارتهای وارده به اعضا، الغای فروش سهام شرکتهای تابعه تامین اجتماعی (شستا).

۸- غارت و چپاول منابع عمومی و تخریب محیط زیست توسط باندهای مافیایی وابسته به مراکز قدرت باید فوراً متوقف شود. به کلیه

طرح های ضد محیط زیستی از جمله تخریب جنگل ها، کوه خواری، تجاوز به حریم دریا توسط ارگان های نظامی و دولتی و هرگونه طرح غیرکارشناسی انتقال آب به فلات مرکزی که به بهانه تامین آب شرب اما برای تامین آب مصرفی مورد نیاز کارخانجات فولادی متعلق به نهادهای قدرت و مافیای فولاد است باید فوراً پایان داده شود.

۹- ممنوعیت کار کودکان و فراهم کردن امکانات زندگی و تحصیل رایگان با بالاترین استانداردهای آموزشی برای همه آنان فارغ از تعلق خانوادگی، جنسیت، قومیت و مذهب.

۱۰- استخدام های غیررسمی و پیمانی از قبیل حق التدریس در آموزش و پرورش و آموزش عالی کشور باید ممنوع و به استخدام رسمی تبدیل گردد، دانشگاه ها و مدارس خصوصی و غیرانتفاعی برچیده شوند و آموزش و پرورش و آموزش عالی کشور مطابق با بالاترین استانداردهای جهانی تجهیز و سازماندهی گردند و تحصیل تا بالاترین مدارج آن رایگان باشد.

۱۱- قانون مشاغل سخت و زیان آور باید پرستاران را نیز در بر بگیرد و تمامی محیط های کار با بالاترین استانداردهای ایمنی تجهیز گردند.

۱۲- برچیده شدن حجاب اجباری و تمامی قوانین تبعیض آمیز نسبت به زنان، برابری کامل و بی قید و شرط حقوق زنان و مردان در تمامی عرصه های زندگی اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و خانوادگی.

۱۳- به رسمیت شناخته شدن حق شهروندی برای مهاجرین افغانستانی و دیگر مهاجران و منع هرگونه اعمال تبعیض آمیز علیه آنان.

۱۴- اول ماه مه روز جهانی کارگر باید تعطیل رسمی اعلام و هر گونه ممنوعیت و محدودیت برگزاری مراسم این روز ملغی شود.

امضا کنندگان به ترتیب حروف الفبا:

اتحادیه آزاد کارگران ایران

انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه

انجمن صنفی معلمان کردستان - مریوان

تشکل مستقل دانشجویان پیشرو دانشگاه اصفهان

سندیکای نقاشان استان البرز

شورای کارگری بازنشستگان سازمان تامین اجتماعی (بستا)

کارگران غیر رسمی نفت

کارگران مستقل گروه ملی صنعتی فولاد ایران (اهواز)

کانون انجمن های صنفی کارگران ساختمانی استان کردستان

کانون صنفی فرهنگیان الیگودرز

کانون صنفی فرهنگیان گیلان

کانون مدافعان حقوق کارگر

ندای زنان ایران